

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/332/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614221713
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614221713.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Alena Ernestová, v právnej veci navrhovateľky Q. L.Á. A.. XX.XX.XXXX, W. S. XX, X. A. Q., zastúpená Mgr. Máriou Baranovou, advokátkou, Spišská Nová Ves, Zimná č. 58 proti odporcovi Š. L. A.. XX.XX.XXXX, W. S. XX, X. A. Q., t.č. Y. XX, X. A. Q., zastúpený Mgr. Jurajom Berčom, advokátom, Spišská Nová Ves, Zimná 59, o vylúčenie manžela z užívania nehnuteľnosti takto

rozhodol:

Úplne vylučuje žalovaného účastníka z užívania rodinného domu na S. XXXX, orientačné číslo XX v X., stojaceho na parcele C KN č. XXXXX/XX- zastavané plochy a nádvoría o výmere 187 m² v k.ú. X. A. Q., zapísaný na LV č. XXXX k.ú. X. A. Q., ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietá.

O trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala vylúčenia odporcu z užívania rodinného domu na S. J. Č.. XXXX, E. Č. XX Q. X. A. Q., postaveného na parcele C KN č. XXXXX/XX- zastavané plochy a nádvoría o výmere 187 m², zapísaný v LV č. XXXX O..Ú.. X. A. Q., ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania a súčasne sa domáhala určenia povinnosti odporcovi nevstupovať do predmetného rodinného domu. Žiadala priznať náhradu trov konania.

V návrhu uviedla, že s odporcom je v rozvodovom konaní kvôli jeho verbálnej a fyzickej agresivite, nakoľko ju často fyzicky napádal a spôsoboval jej poranenia. Po jednom z útokov musela vyhľadať lekárske ošetrovanie a ošetrojúci lekár podal na odporcu trestné oznámenie pre podozrenie z týrania blízkej a zverenej osoby. Odporca síce opustil rodinný dom, ale neprestal na navrhovateľku útočiť ani po jeho opustení. Vzhľadom na to, že má k dispozícii kľúče, pravidelne chodil do domu a navrhovateľku fyzicky napádal, útočil na ňu, vymýšľal si, že ho napáda práve navrhovateľka a podával na ňu nezmyselné trestné oznámenia. Z tohto dôvodu bola nútená sa brániť a podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia na zákaz vstupu do domu a priblíženia sa k navrhovateľke. V ďalšom uviedla, že z odporcu, ktorý je vulgárny a agresívny človek, má strach, bojí sa ho a pokiaľ by naďalej mal právo dom ako vlastník užívať, navrhovateľka by bola ohrozená na živote a zdraví. Súčasne tvrdila, že správanie odporcu zle vplýva na maloleté deti, ktoré sú zo správania odporcu zmätené a má obavy o ich duševný vývin. Tvrdila, že spolužitie s odporcom jej spôsobovalo duševné útrapy, čo je pre ňu neznesiteľným. Podľa tvrdenia navrhovateľky, jej obavy z ďalších útokov a napadnutí zo strany odporcu sú dôvodné, keďže ide o dlhodobé prežívanie domáceho násillia. V ďalšom tiež tvrdila, že pokiaľ by účastníci žili v spoločnej domácnosti, pri agresívnej povahe odporcu by mohlo dôjsť ľahko k rodinnej tragédii vzhľadom

na agresívnu povahu odporcu, ktorý pri rozčúlení ju nielen udiera, ale aj kope, ťahá za vlasy, hádže o stenu, vláči po zemi, a teda navrhovateľka je v ohrození zdravia a života. Zastáva názor, že zdravie a život majú prioritu pred vlastníckym právom odporcu a keďže odporca býva v prenajatom byte a napriek tomu z titulu vlastníckeho práva má právo dom užívať, nedá sa predvídať, kedy svoje právo využije. Návrh na začatie konania odôvodnila ustanovením § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žiadala návrhu vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

Odporca sa k návrhu nevyjadril, avšak v účastníckej výpovedi žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že ide o návrh podaný nedôvodne. Tvrdil, že navrhovateľka v návrhu neuvádza konkrétne situácie, za ktorých malo dôjsť zo strany odporcu k fyzickej agresivite, napádaniu, neodkazuje na žiadne dôkazy, ktorými by preukazovala oprávnenosť svojich tvrdení. Poprel, že by došlo k situáciám a k takému konaniu odporcu, ktoré by zakladalo vylúčenie užívania zo spoločného rodinného domu.

Súd vykonal dokazovanie, podrobne vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Z tohto manželstva sa narodili dve deti a to maloletá H. T. XX.XX.XXXX Y. P. Š. A.. XX.XX.XXXX. Do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania patrí dom súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX, postavený na parcele č. XXXXX/XX o výmere 187 m², zapísaný v LV č. XXXX k.ú. X. A. Q., čo vyplýva z č.l. 16 spisu 10C/158/2014.

Z výsluchu účastníkov konania mal súd preukázané, že spolužitie účastníkov je kontraverzné a konfliktné a medzi účastníkmi konania dochádzalo k vzájomným napadnutiam, ktoré vyústili vo vzájomné podávanie trestných oznámení. Z tohto dôvodu podala navrhovateľka návrh na nariadenie predbežného opatrenia, o ktorom súd rozhodol v konaní sp.zn. 10C/158/2014 a uznesením č.k. 10C/158/2014-26 zo dňa 05.12.2014 nariadil predbežné opatrenie, ktorým nariadil odporcovi, právoplatne v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/61/2015-72 zo dňa 29.01.2015, zdržať sa vstupu do rodinného domu na S. J. Č.. XXXX, E. Č. XX Q. X. A. Q. až do právoplatného rozhodnutia o vylúčení z užívania rodinného domu a súčasne bolo navrhovateľke týmto uznesením uložené, aby v lehote 30 dní podala návrh na začatie konania o vylúčenie odporcu z užívania predmetného rodinného domu.

Vlastníctvo rodinného domu, rozhodnutie o určení súpisného a orientačné čísla a kolaudačné rozhodnutie sa nachádzajú v spise 10C/158/2014 na č.l. 18-19, ktoré súd oboznámil.

Z výsluchu účastníkov konania mal súd nesporne preukázané, že medzi účastníkmi dochádzalo k takým situáciám, ktoré možno charakterizovať ako fyzické napadnutie navrhovateľky zo strany odporcu, ale aj fyzické napadnutie odporcu zo strany navrhovateľky. Účastníci konania podrobne popisovali incidenty, ktoré sa odohrávali v októbri 2012, v apríli 2014, v júli 2014, dňa 02.11.2014, pričom z týchto incidentov súd konštatuje, že každý z účastníkov konania popisuje tieto incidenty zo svojho subjektívneho pohľadu s tým, že každý viní z fyzického napadnutia protistranu, nesporným však zostáva skutočnosť, že k fyzickému napadnutiu navrhovateľky zo strany odporcu došlo.

O fyzickom napadnutí navrhovateľky zo stranu odporcu svedčia aj lekárske správy predložené navrhovateľkou a to lekárska správa P. M. F.A. zo dňa 25.04.2014, lekárska správa P. U. P. taktiež zo dňa 25.04.2014, v ktorej navrhovateľka uvádza, že bola napadnutá odporcom a tiež lekárska správa P. T. G. zo dňa 21.07.2014. Práve tento lekár - I. A. X. A. Q., Y.X.. podal podnet na začatie trestného stíhania vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Zo spisu sp.zn. ČVS: ORP-541/1-VYS-SN-2014 bolo zistené, že vo veci na návrh ošetrojúceho lekára P. T. G. uznesením zo dňa 04.09.2014 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pre fyzické a psychické násilie navrhovateľky. Popis skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, je presne popísaný v uvedenom uznesení. V tomto konaní bolo vypočutých množstvo svedkov, bol vyžiadaný znalecký posudok z odboru psychológie a týmto znaleckým posudkom bolo potrebné zodpovedať otázky posúdenia rozumových schopností, intelektu a pamäťových schopností navrhovateľky, posúdiť jej celkovú štruktúru, vyjadriť sa k schopnosti vnímať jednotlivé okolnosti, vyjadriť sa k časovej orientácii, schopnosti pravdivo popísať udalosti, ale tiež odpovedať na otázku, či sa u navrhovateľky prejavujú znaky týranej ženy.

Zo znaleckého posudku, ktorý súd vyhodnotil ako listinný dôkaz vyplýva, že navrhovateľka disponuje intelektuálnymi schopnosťami v pásme nadpriemeru, má rozvinuté aj vyššie úrovne myslenia a uvažovanie, dokáže chápať zložitejšie veci, vie samostatne usudzovať a samostatne sa orientovať. Ide o osobu emočne labilnú, čo má súvis s domácim násilím, má nižšiu odolnosť voči stresu a objavujú sa u nej neurotické reakcie a zníženie sebavedomia pod vplyvom domácej situácie. U navrhovateľky neboli zistené poruchy vnímania v zmysle bludov a halucinácií, nebol zistený sklon ku klamaniu a skresľovaniu skutočnosti a ani snaha o pomstu vo vzťahu k odporcovi. Podľa znalkyne, konanie odporcu zatiaľ na psychike navrhovateľky nezanechalo trvalé následky, avšak objavili sa signály nevyrovnaného psychického stavu, emočná labilita, strach, úzkosť, depresia, ale aj existencia neurotických reakcií, ktoré majú súvis s domácim dňaním. Zo znaleckého posudku vzhľadom na dĺžku trvania a častosť verbálnych atakov bolo zistené, že sa u navrhovateľky začína rozvíjať syndróm tyranej osoby, ku ktorého rozvinutiu dôjde za predpokladu, že sa bude stále nachádzať v rovnakom nemennom konfliktnom prostredí. Z tohto spisu bolo zistené, že uznesením ČVS: ORP-541/1-VYS-SN-2014 zo dňa 04.01.2015 bola vec postúpená Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy X. A. Q. na prejednanie priestupku, pretože výsledky dokazovania dospeli k záveru, že nejde o trestný čin, ale o priestupok.

V priebehu konania bolo predložené právoplatné rozhodnutie Okresného úradu X. A. Q. č. OU-SN-OVVS/2015/008077 zo dňa 20.10.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.11.2015 a ktorým bolo konanie o priestupku zastavené z dôvodu, že páchanie skutkov, o ktorých sa jedná, nebolo odporcovi preukázané. Opätovne išlo o skutky za obdobie od októbra 2013 do 31.12.2013, keď sa mal odporca voči navrhovateľke hrubo správať takým spôsobom, že počas hádok ju mal fackovať tak, že spadla na zem. V apríli 2014 jej mal dať facku, pri ktorej spadla na zem a udrela si obidva lakte. Dňa 24.04.2014 jeho hrubé správanie spočívalo v tom, že jej mal vulgárne vynadať do p..., udrieť po tvári, chytiť pod krk, hodiť na dlážku, škrtiť ju a vyhrážať sa jej ublížením na zdraví a zabitím, dňa 21.07.2014 jeho hrubé správanie spočívalo opätovne vo vulgárnom vynadaní do k..., p... so spôsobením drobného ublíženia na zdraví tým, že ju chytil pod krk, hodil na dlážku, držal na dlážke, vykrútil jej ruku, poškriabal ju, čím jej mal spôsobiť zranenie - pomliaždenie v záhlaví, odreniny oboch laktov a iné zranenia.

Zo spisu ČVS: ORP-14/1-VYS-SN-2015 bolo zistené, že orgán činný v trestnom konaní konal pre podozrenie z prečinu únosu podľa § 210 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť navrhovateľka tým, že bez súhlasu odporcu vycestovala s deťmi do M. za matkou, pričom uznesením zo dňa 13.01.2015 zn. ČVS: ORP-14/1-VYS-SN-2015 Okresného riaditeľstva PZ, Odboru kriminálnej polície v X. A. Q. bolo toto oznámenie odmietnuté.

Zo spisu 15P/215/2014 mal súd preukázané, že rozsudkom zo dňa 09.12.2015, ktorý čo do rozvodu účastníkov konania nadobudol právoplatnosť dňom 09.12.2015, bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené a maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky s určením výšky výživného otcovi a súčasne bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť len vo vzťahu k rozvodu manželstva, čo do ostatných výrokov bolo podané odvolanie.

Z rozsudku č.k. 16P/5/2015-199 zo dňa 01.12.2015 bolo preukázané, že súd rozhodol o právach a povinnostiach rodičov t.j. účastníkov konania k maloletým deťom na čas do rozvodu, keďže návrh na začatie konania bol podaný 09.01.2015 s tým, že maloleté deti opätovne boli zverené do osobnej starostlivosti matky, bola určená výška vyživovacej povinnosti otcovi t.j. odporcovi a upravený styk odporcu - otca s maloletými deťmi. Ani tento rozsudok v dôsledku podaného odvolania nenadobudol právoplatnosť.

V priebehu konania o vylúčení odporcu z užívania nehnuteľnosti, odporca podal návrh na zrušenie predbežného opatrenia č.k. 10C/158/2014-26 zo dňa 05.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/61/2015-72 zo dňa 29.01.2015. Konanie sa viedlo pod sp.zn. 2C/205/2015 a uznesením zo dňa 26.02.2016 súd zrušil nariadené predbežné opatrenie tvrdiac, že pominuli dôvody preto, aby predbežné opatrenie naďalej trvalo, bola vylúčená existencia zákonného dôvodu pre ďalšie trvanie predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku s tvrdením, že nie je dôvodné, aby predbežným opatrením bolo naďalej zasahované do vlastníckeho práva odporcu k rodinnému domu.

Po oboznámení s týmito listinnými dôkazmi súd vykonal dokazovanie aj výsluchom svedkov a ako svedkyne vypočul matku navrhovateľky L. O.O., priateľky navrhovateľky G. D. Y. G. Q.. Svedkyne mali

priame, ale aj sprostredkované vedomosti o spôsobe spolužitia účastníkov konania a potvrdili, že medzi účastníkmi konania došlo a dochádzalo k fyzickému násiliu, pričom nebolo možné jednoznačne posúdiť, kto hádky, v dôsledku ktorých došlo k fyzickému násiliu, vyprovokoval.

Svedkyňa L. O. mala vedomosť o fyzickom napadnutí navrhovateľky zo strany odporcu od maloletých detí účastníkov konania, keď obdržala telefonický rozhovor od maloletej dcéry, aby prišla do domácnosti účastníkov konania preto, že otec mamu bije, všade je plno krvi a bojí sa, že otec mamu zabije. V čase, keď sa do domácnosti účastníkov konania dostavila, už neboli zrejmé stopy po bitke, ale videla známky fyzického násilia na navrhovateľke. Vypovedala o ďalších útokoch a atakoch odporcu za obdobie od r. 2009 až 2014. Táto svedkyňa, keďže žila v M., nemala priame vedomosti o fyzickom napadnutí navrhovateľky, išlo o sprostredkované informácie zo strany navrhovateľky a popis jednotlivých situácií navrhovateľkou.

Svedkyňa G. D. mala taktiež sprostredkované vedomosti o fyzickom napadnutí navrhovateľky v októbri 2012 a bola svedkom následkov napadnutia a videla na tele navrhovateľky modriny, podliaty na chrbte, pod krkom a na lakti. Mala vedomosť o probléme účastníkov konania a za problém ich spolužitia považovala agresivitu žalovaného účastníka.

Svedkyňa G. Q. taktiež nebola priamym svedkom fyzického útoku odporcu na navrhovateľku, ale mala vedomosť o fyzickom útoku z apríla 2014 a to priamo od navrhovateľky. Tiež mala sprostredkovanú vedomosť o fyzickom napadnutí navrhovateľky v júli 2014.

Je potrebné uviesť, že žiaden z účastníkov konania nepoprel konflikty, v dôsledku ktorých došlo k fyzickému napadnutiu, či už napadnutiu zo strany odporcu alebo napadnutiu vyprovokovaného navrhovateľkou. Faktom zostáva, že k týmto skutkom došlo napriek tomu, že v rozhodnutí Okresného úradu X. A. Q. č. OU-SN-OVVS/2015/008077 zo dňa 20.10.2015 sa konštatuje, že páchanie skutkov, o ktorých sa koná, nebolo odporcovi z priestupku preukázané. Súd je viazaný týmto rozhodnutím, ale z vykonaného dokazovania, najmä výsluchu účastníkov konania vyplýva a nepopiera to ani odporca, že k fyzickému napadnutiu z jeho strany došlo, avšak po tom, čo ho navrhovateľka k takémuto konaniu vyprovokovala.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násilia alebo hrozby takého násilia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

V konaní nebolo sporné, že dom zapísaný na LV č. XXXX O..Ú.. X. A. Q. patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania a súčasne súd konštatuje, že spolužitie účastníkov sa stalo neznesiteľným. Pojem neznesiteľné spolužitie nesubsumuje len faktické fyzické napadnutie jedného z manželov, ale ide o vzťah, ktorý bráni ďalšiemu spolužitiu účastníkov konania v nehnuteľnosti, ktorá tvorí ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Sám odporca nepoprel existenciu problémov a nezhôd, ktoré vznikali v spolužití účastníkov konania avšak tvrdiac, že k dôsledkom týchto nezhôd a to k fyzickému napadnutiu v situáciách, v ktorých sa neovládal, došlo práve z dôvodu provokácie zo strany navrhovateľky. I keď rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia bolo zrušené a v súčasnosti má odporca samostatné bývanie a do domu na S. J. Č.. XX nevstupuje, dodržiava iba vykonateľné rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia v konaní sp.zn. 10C/158/2014, ktoré bolo síce uznesením č.k. 2C/505/2015-22 zo dňa 26.02.2016 zrušené, avšak uznesenie o zrušení predbežného opatrenia nenadobudlo právoplatnosť. Súd konštatuje, že návrh na vylúčenie odporcu z užívania sporných nehnuteľností je návrhom dôvodným. Odporca opustil spoločnú domácnosť až potom, čo P. G. podal trestné oznámenie pre podozrenie z týrania blízkej a zverenej osoby, pričom z výkladu ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že toto ustanovenie môže byť aplikované aj vtedy, ak existuje čo i len hrozba násilia či už fyzického alebo psychického. V tomto prípade bolo nesporné, že dochádzalo k reálnemu násiliu a spolužitie účastníkov konania sa stalo neznesiteľným. V domácnosti vytvorené pomery znemožňovali pokojný život nielen navrhovateľke, ale aj deťom a táto dlhodobo žila až do vydania predbežného opatrenia v obavách o svoje zdravie a život. Podľa tvrdenia navrhovateľky napriek konfliktnému a kontraverznému spolužitiu účastníkov konania, navrhovateľka mala záujem manželstvo zachovať, preto spolužitie, ktoré na jej psychike zanechávalo stopy znášala,

avšak v súčasnosti je už situácia taká, že nie je možné, aby účastníci konania žili v jednom dome až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré zaniklo rozvodom tohto manželstva v konaní sp.zn. 15C/215/2014 rozsudkom zo dňa 01.12.2015 právoplatne ku dňu 09.12.2015.

Súd vychádzal po vykonanom dokazovaní, pričom dôkazy hodnotil jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti, aj zo znaleckého posudku P. X., ktorý bol oboznámený ako listinný dôkaz a podľa ktorého navrhovateľka si nevymýšľa, nemá sklony klamať, popisovala iba to, čo prežila, pričom podľa tohto znaleckého posudku za predpokladu, že účastníci zostanú bývať v spoločnej domácnosti a stav zostane nezmenený, dôjde k rozvinutiu syndrómu týranej ženy.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľka v plnom rozsahu uniesla bremeno tvrdenia a dôkazov v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto súd návrhu navrhovateľky vyhovel a odporcu vylúčil z užívania domu a nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX O..Ú.. X. A. Q., ktorý tvorí bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania.

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala aj zákazu vstupu do tohto domu a v tejto časti súd návrh zamietol z dôvodu, že petit žalobného návrhu o úplnom vylúčení odporcu z užívania rodinného domu subsumuje aj povinnosť odporcu nevstupovať do predmetného rodinného domu, teda v prevyšujúcej časti je návrh navrhovateľky nadbytočný a bol dôvodný iba v konaní sp.zn. 10C/158/2014, v ktorom bolo nariadené predbežné opatrenie o vyslovení zákazu odporcovi do tohto domu vstupovať.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd takto rozhodol z dôvodu, že v tomto konaní je potrebné rozhodnúť nielen o trovách tohto konania vedeného pod sp.zn. 4C/332/2014, ale aj o trovách konania o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia v konaní sp.zn. 10C/158/2014 a o trovách konania o zrušení predbežného opatrenia vedeného pod sp.zn. 2C/505/2015, keďže toto konanie v dôsledku odvolania podaného navrhovateľkou nie je právoplatné.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktorým odporca bude vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eur v zmysle § 5 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, nakoľko navrhovateľke bolo uznesením zo dňa 03.02.2015 priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.